R 5701 (page 171)

சோதனை என்ற வார்த்தையின் பல்வேறு அம்சங்கள்

DIFFERENT PHASES OF THE WORD TEMPTATION

"சோதிக்கப்படுகிற எவனும், தான் தேவனால் சோதிக்கப்படுகிறேன் என்று சொல்லாதிருப்பானாக;
தேவன் பொல்லாங்கினால் சோதிக்கப்படுகிறவரல்ல, ஒருவனையும் அவர் சோதிக்கிறவருமல்ல, அவனவன்
தன்தன் சுய இச்சையினாலே, இழுக்கப்பட்டு, சிக்குண்டு, சோதிக்கப்படுகிறான்."
யாக்கோபு 1:13,14

அநேக ஜனங்கள், அதுவும் குறிப்பாக கிழக்கத்திய நாட்டினர். ஆபத்தான ஒரு சுபாவத்தை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு முகமதியர்கள், தங்கள் மேல் வருகிற இயற்கையான அழிவை "இது கடவுளால் வந்திருக்கிறது" என்று கூறி எதுவும் செய்யாமல் தங்களை ஒப்புவிக்கின்றனர். இந்த ஜனங்கள் பாவத்தைக் குறித்தும் இதே மாதிரி மனோபாவத்தை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் கூறுகிறதாவது, "நான் பாவம் செய்யவேண்டும் என்பது கடவுளின் சித்தமாக இருக்கிறது. ஆகையால் நான் குறை கூறத்தக்கவன் அல்ல. நான் பாவம் செய்ய வேண்டும் என்பது அவரது சித்தமானால், நான் பாவம் செய்வேன். பாவத்தின் அடையாளங்களை நாம் சுமக்க வேண்டும் என்பது அவரது சித்தமானால் பாவத்தின் அடையாளங்களை நாம் சுமப்போம்." இது மிகவும் தீங்கான தவறு. தேவன் எந்த மனிதனையும் பாவம் செய்ய தூண்டுகிறவர் அல்ல. நம்முடனான தேவனுடைய செயல் தொடர்புகளை நாம் உணர்ந்து, அதற்கு நம்மை தாழ்த்துவது மிகவும் முற்றிலும் சரியான செயல்தான். ஆனால் அப்போஸ்தலர், சோதனைகள் தேவனால் வருகிறதல்ல, ஒருவன் தானே சோதனைக்குள் சிக்கிக்கொள்கிறான் என்று கூறுகிறார். பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் கிழக்கத்தியவர்களின் மனோபாவத்திற்கு எதிராக, "சோதனைகள் தேவனிடமிருந்து வருகிறதல்ல, நமது சோதனைகள் எல்லாம் சத்துருவிடமிருந்து வருகிறது" என்று கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு, சோதனைகள் எல்லாம் நமது சுய இச்சையினாலும், பலவீனத்தினாலும் வருகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார். இவைகளெல்லாம் நம் வாழ்க்கையில் நம்முடன் இணைந்தவர்கள், நண்பர்கள் மூலமாக தூண்டப்படுகின்றன. பல்வேறுவிதமான கவர்ச்சிகள் நம்மை தீமைக்கு இழுக்கின்றன என்பதற்கான உதாரணங்கள்நம்மைச் சுற்றி இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் சாத்தான்தான். எல்லாப் பாவங்களும் உலகத்தில் அவன் மூலமாகவே நுழைந்தன. நமது ஆதி பெற்றோர்களை வஞ்சித்ததின்மூலம் சாத்தான் இதை செய்திருந்தான். இப்படியாக பாவத்தை நுழைத்திருந்தான். சாத்தானும் அவனது சேனைகளும் நமது பலவீனங்களுடன் சேர்ந்து முடிந்தவரை கிரியை செய்து வருகின்றன. ஆனால் இவைகள் நமது சொந்த பொறுப்பிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க முடியாது. ஏனெனில் இவர்களில் யாருக்கும் நமது சித்தத்தில் பலவந்தம் பண்ண எந்த சக்தியும் கிடையாது. நமது இயற்கையான குணலட்சணத்தின் பலம் மற்றும் பலவீனத்தைப் பொருத்து நமது பொறுப்பு மாறுபடலாம். ஆகையால் நாம் "காலத்துக்கு முன்னே யாதொன்றைக் குறித்தும் தீர்ப்புச் சொல்லக்கூடாது." இது தேவன் மட்டுமே முழுவதுமாக தீர்ப்புச் செய்யக்கூடிய காரியமாக இருக்கிறது. ஒருவன் எந்த அளவுக்கு ஜெயம் கொள்ள முடியும் என்பதை அவர்தான் தீர்ப்பு செய்ய முடியும்.

ஆகையால் சோதனை தேவனால் வருவதில்லை என்பதை தேவனுடைய ஜனங்கள் உணரவேண்டும். சோதனையை கட்டுப்படுத்த அவர்கள் தேவனுடைய பக்கம் இருப்பார்கள்.

சோதனை தங்களிடமிருந்து வந்தாலும், அல்லது சத்துருவிடமிருந்து வந்தாலும், அல்லது மற்றவர்களின் பலவீனத்தினால் வந்தாலும் அவர்கள் அதை ஜெயிக்கிறவர்களாக, எதிர்க்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அது அவர்களை பாவத்திற்கும், தேவனுடைய சித்தத்துக்கு மாறுபாடான காரியங்களுக்கும் வழி நடத்தும்.

தேவன் எந்த மனிதனையும் சோதிப்பதில்லை என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். தேவன் பாவம் செய்ய நம்மை தூண்டுகிறார் என்று நாம் நினைப்போமானால் அது ஒரு பயங்கரமான சிந்தனை. ஏனெனில் அவரது வல்லமையினால், அவர் நம்மேல் கொண்டு வருகிற எதையும் எதிர்க்க முடியாது, நிச்சயமாக நாம் ஜெயம் கொள்ளப்படுவோம். ஆனால் சோதனை தேவனிடமிருந்து வரவில்லை என்பதை நாம் அறியும் பொழுது, அவர் நமக்கு உதவுவார் என்பதையும், நமது திராணிக்கு மேலாக நாம் சோதிக்கப்படுவதற்கு இடங்கொடுக்கமாட்டார் (1 கொரி.10:13) என்பதையும் ஒவ்வொரு சோதனையிலிருந்தும் தப்பித்துக் கொள்ளும்படியான வழியையும் ஏற்படுத்துவார் என்பதையும் நாம் அறிகிறோம். நமக்கு பாதுகாப்பும் உதவியும் தேவைப்படுவதால், அவர் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறபடி அவர் நம்மை பாதுகாப்பார். நமது மனதில் இப்படிப்பட்ட எண்ணத்துடன் நாம் பலமுள்ளவர்களாக இருக்கக்கூடும்.

தேவன் ஆபிரகாமை எப்படி சோதித்தார்

நாம் பழைய ஏற்பாட்டை பார்க்கும் போது, நாம் "தேவன் ஆபிராமை சோதித்தார்" (ஆதி 22:1) என்றும்,"உன் புத்திரனும் உன் ஏககுதனும் உன் நேசகுமாரனுமாகிய ஈசாக்கை ....அவனை தகன பலியாகப் பலியிடு என்றார்"என்றும் வாசிக்கிறோம். இங்கே கேள்வி எழும்புகிறது. "தேவன் ஆபிராமை சோதித்தார்" என்ற கூற்றை எப்படி நாம் அப்போஸ்தலரின் கூற்றாகிய தேவன், "ஒருவரையும் சோதிக்கிறவர் அல்ல" என்ற கூற்றோடு ஒத்து போகப்பண்ண முடியும்? அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு தனது கூற்றில் தேவன் பொல்லாங்கினால் யாரையும் சோதிக்கிறவர் அல்ல என்று கூறுகிறார் என்பதே பதிலாகும். தேவன் நன்மை செய்ய நம்மை சோதிக்கிறார். அவர் நமக்கு முன்பாக "மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களான"(2 பேதுரு 1:4)

R5702 : page 171

ஆச்சரியமான வாக்குத்தத்தங்களை வைத்திருக்கிறார். அவைகள் நம்மை காந்தத்தைப் போல இழுக்கிறது என்று நாம் சொல்லலாம். இந்த வார்த்தைகளினால் நாம் தேவனால் சோதிக்கப்படுகிறோம். ஆனால் தேவன் நம்மை தீமை செய்யவோ, பாவம் செய்யவோ தூண்டவில்லை. தேவன் ஆபிரகாமை சோதித்தது, பரீட்சித்தது, அவருக்கு தீங்கு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல, அவருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக ஆகும். ஆபிரகாம் அந்த பரீட்சையில் நின்றதால், பெரிய ஆசீர்வாதங்களை தேவன் அவருக்கு உடன்படிக்கை செய்ய முடிந்தது, ஆபிரகாமும் அதன்படி செய்தார்! தேவன் ஆபிரகாமுக்கு இந்த வாழ்க்கையில் அநேக ஆசீர்வாதங்களை கொடுத்தார். வரவிருக்கிற வாழ்க்கையில், உயிர்த்தெழுதலி பெரிய ஆசீர்வாதங்களை வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார்.

ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சோதனை அவனது மகனாகிய ஈசாக்கை பலியாக செலுத்த வேண்டும் என்பது, இந்த ஈசாக்கை மையமாக வைத்தே ஆசீர்வாதங்களும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்தன. ஆபிரகாம் உடனடியாக கீழ்ப்படிந்து தனது விசுவாசத்தை நிரூபித்தான். தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம், நிறைவேறும்படியாக, தேவன் தனது மகனை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்ப வல்லவராயிருந்தார் என்று ஆபிரகாம் அறிக்கையிட்டார். (எபிரேயர் 11:18,19) ஆபிரகாமின் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டபோது, தனது மகனை வெட்ட கத்தியை ஓங்கிய போது, கர்த்தர் தூதன் மூலம் ஆபிரகாமின் கையை நிறுத்தச் செய்து, பலிக்காக ஒரு ஆட்டைக் கொடுத்தார்.

ஏன் தேவன் பொல்லாங்கினால் சோதிக்கப்படுகிறவரல்ல

நமது தலைப்பு வசனத்தின் அடுத்த பகுதி தேவன் பொல்லாங்கினால் சோதிக்கப்படுகிறவர்

அல்ல என்பதாகும். இது எப்படி என்று ஆராய்ந்து பார்க்கிறோம். நமது கர்த்தராகிய இயேசு, "பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார்" என்பதையும் ஆனால் "எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல சோதிக்கப்பட்டும் பாவமில்லாதவராயிருந்தார்"என்பதையும் நாம் நினைவு கூருகிறோம். (எபிரேயர் 7:26; 4;15) இயேசு இப்படியாக பரிசுத்தமுள்ளவராகவும், பிதாவோடு முற்றிலுமாக இசைந்தவராயிருந்தால், பிதாவானவரும் சோதிக்கப்படுவராயில்லாதிருக்கும்போது, எப்படி இயேசு சோதிக்கப்படுகிறவராக இருக்கக்கூடும்? நமது கர்த்தர் மாமிசத்தில் பூரணமுள்ளவராகவும் ஒரு மனிதராகவும் இருந்தார். ஆனால் மனுக்குலம் அறிவிலும் சகிப்புதன்மையிலும் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டிருக்கிறது. மனித மூளையும் மனித சரீரமும் எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்ளவோ, எல்லாவற்றையும் தாங்கவோ முடியாததாக இருக்கிறது. தேவன் எல்லாவற்றையும் நம்மிடம் சொல்லாததற்கு இது ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. நாம் விசுவாசத்தின்படி நடக்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, தேவனுக்கடுத்த அநேக ஆழ்ந்த காரியங்களை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு மனிதன் நித்திய காரியங்கள் அனைத்தையும் சரியாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவைகள் அவனது கிரகித்தலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கின்றன.

விளக்கத்திற்காக, ஒரு நாயை, நாம் சொல்லுகிறதை ஓரளவுக்கு நிறைவேற்றுகிற மிகவும் ஞானமுள்ள ஒரு நாயை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். நாம் அதனிடம் திரிகோணவியலைப் பற்றியோ, உயர் கணிதத்தை எந்த முறையிலோ, வானயியலைப் பற்றியோ பேச முயற்சி செய்தால், குழம்பும் என்று சொல்லமுடியாது, முற்றிலுமாக புரிந்து கொள்ளவே முடியாது.

R5702 : page 172

ஆகையால் மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே பெரிய பிளவு இருக்கிறது. தெய்வீக திட்டத்தின் அனைத்து பகுதிகளையும், அனைத்து விவரங்களையும் கிரகிக்க இயலாது. பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலால் கூட "கண்ணாடியில் நிழலாட்டமாய் பார்ப்பது போல" நாம் பார்க்கிறோம், அப்போஸ்தலர் நமக்கு கூறுவது போல முகமுகமாய் பார்க்கவில்லை. தெய்வீக சுபாவத்தில் நாம் பூரணமடையும் போது, தேவனுடைய நிலையிலிருந்து, முழுவதுமாக முற்றிலுமாக நாம் பார்ப்போம்.

நமது கர்த்தரின் சோதனை

ஆகையால் நமது கர்த்தராகிய இயேசு, இயற்கையாகவே பூரண மனிதராக இருந்து ஞானஸ்நானத்தில் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, ஒரு புது சிருஷ்டியாக ஆனார். ஆனால் புது சிருஷ்டி மனித சரீரத்தின் மூலமாக ஜீவித்து கிரியை நடப்பித்தார். இயேசு மாமிசத்தில் இருந்ததுவரை அவர் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டிருந்தார். அவர் அபூரண ஜீவிகளாலும், அவர்களது ஆசைகள், அவர்களது கருத்துக்கள், அவர்களதுஅபூரணம் ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டிருந்தார். பூமிக்குரிய ஆசைகளை பலியிடுவதற்கு அவருக்கு அதிகமான விசுவாசம் தேவைப்பட்டிருக்கும். ஆகையால் தேவன் பேரில் உள்ள விசுவாசத்திலும், அவருக்கு கீழ்ப்படிதலிலும் இயேசு தீவிரமான சோதனையைப் பெற்றிருந்தார். அவர் பாவத்தினாலோ. பலவீனத்தினாலோ சோதிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில் அவரிடம் பாவமோ அல்லது பலவீனமோ இல்லை. ஒரு இயற்கையான சுபாவமுள்ள மனிதனைப் போல அவர் சோதிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அவர் இயற்கையான மனிதனைப் போலிராமல், ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவராயிருந்தார். அவர் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிதலிலும், தெய்வீக கவனிப்பில் நம்பிக்கை வைப்பதிலும் சோதிக்கப்பட்டார். நமது முன்னேற்றத்திற்காக நாமும் இதேபோல் சோதிக்கப்படுகிறோம். நாம் சந்தோஷத்துடன் காண்கிறவைகளை விட்டு, நமது ஜீவனை உண்மையாக கொடுப்பதற்கும் காணப்படாதவைகளை அடைவதற்கும் நாம் சோதிக்கப்படுகிறோம்.

பலத்திலும் அறிவிலும், நமது கர்த்தர் ஒரு மனிதனைப்போல, பிதாவி-ருந்து வெளிப்படையாக மாறுபட்டவராக இஒருந்தார். பிதாவானாவர் எப்பொழுதும் நன்மை, தீமையை உடனே அறிந்து கொள்ளக்கூடியவராகவும், எந்த விதத்திலும் பலவீனம் இல்லாதவராகவும், எதனாலும் சோதிக்கப்படக் கூடாதவராகவும், தமது சொந்த சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதில்

பலமுள்ளவராகவும், பாவத்திற்குரிய எதற்கும் சாயாதவராகவும், அதன்மேல் வெறுப்புள்ளவராகவும் இருக்கிறார். எல்லையற்ற வல்லமை அவரிடத்தில் இருக்கிறது. நமது கர்த்தராகிய இயேசுவும் பாவத்தைக் குறித்து இதே மனோபாவத்தை பெற்றிருந்ததைக் குறித்து நாம் வாசிக்கிறதாவது: "நீர் நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர், ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப்பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்."(சங்கீதம் 45:7; எபிரேயர் 1:9) கர்த்தராகிய இயேசுவின் சகோதரர்களாகிய நாம் அனைவரும், பாவத்தைக் குறித்து நம்மில் இருக்கிற சுபாவத்திலும், விசேஷமாக நம்மில் இருக்கிற பாவத்திலும், பாவத்தைக் குறித்து எங்கும் இதே நிலைப்பாட்டையே எடுக்க வேண்டும். அவரது முன்மாதிரியை பின்பற்ற முயற்சிப்பதால் கர்த்தருடைய சீஷர்களில் தொடர்ச்சியான போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆகையால் தேவன் ஒருவனையும் சோதிக்கிறவருமல்ல, அவரும் எதினாலும் சோதிக்கப்படுகிறவருமல்ல. அவர் தீமையினால் சோதிக்கப்படக்கூடியவரல்ல. தீமையானது அவரிடம் எந்த தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாது. நமது கர்த்தராகிய இயேசுவும இதே நிலைமையில் இப்போது இருப்பதால் அவரும் சோதிக்கப்படமுடியாது. அவர் தெய்வீக சுபாவம் உடையவராகவும், வல்லமையில் பூரணராகவும் இருக்கிறார். உயிர்த்தெழுத-ன் "மறுரூபத்தினால்" அதே நிலைமையை நாம் அடையும்போது நாம் தீமைக்கோ, சோதனைக்கோ உட்படமாட்டோம். நாம் பரிபூரண வல்லமையுடையவர்களாகவும், தேவனுக்குரிய நன்மையானவைகளுடன் முழு இசைவாய் இருப்போம்.